

lu... Nechci polemizovat se zahajovacím ceremoniálem, myslím, že napsáno bylo dost, že znechucení i nadšení bylo slyšet jak od křesťanů, tak nekřesťanů. S čím nesouhlasím, je tvrzení, že „dekadence dosáhla vrcholu“. Důvodem pak není interpretace toho, jak vypadalo zahájení olympijských her, ale přesvědčení, že Evropa ve skutečnosti nikdy na žádném morálním vrcholu nebyla. Teoreticky sice byla „křesťanská“, ve skutečnosti se ale křesťansky nikdy nechovala a krutost, dekadence, zabíjení, znásilňování bylo na pořadu dne vždy.

Pár faktů pro osvěžení znalostí z dějepisu: Když proběhla poprava 27 českých pánů (1620), hlavy některých z nich pak hnily v drátěných koších na různých místech Prahy ještě 10 let po exekuci. Jedná se o začátek třicetileté války, během níž Evropa přišla asi o třetinu obyvatelstva. Evropská křesťanskost se projevovala i „misijním zápallem“. Stačí si přečíst něco o pokřesťanštění „divochů“ v Jižní a Severní Americe. Lidé jako Cortéz, Pizzaro, de Alvarado a mnozí další se dopouštěli nejhroznějších myslitelných krutostí. Pochopitelně s křížem na svých praporech. Hony na čarodějnice nejsou výmyslem Aloise Jiráska, poslední z nich byla upálena dokonce až v roce 1782.

Když v Anglii hovoříme o viktoriánské éře a spojujeme ji s ekonomickou i kulturní prosperitou, pak je třeba dodat, že je spojena s masakrováním Bůrů, vynalezením koncentračních táborů a dětskou prací – děti začínaly pracovat od svých pěti let a jejich pracovní doba byla až 12–15 hodin.

Mohl bych pokračovat hrůzami minulého století, ale asi už víte, kam mířím. Evropa o křesťanství v minulosti více mluvila, ale v reálu byla doba vždy zlá a pro mnohé lidi děsivá. Dělat zlé věci v Božím jménu o křes-

ťanských hodnotách nevyovídá vůbec nic. Nedělejme si iluze o „zlatých časech“ minulosti. Nic takového neexistuje. Současnost je stejně krutá, jen se o tom ví.

Tato skutečnost by nás neměla překvapit. Koneckonců hned na začátku Bible čteme o bratrovraždě a následuje jeden příběh za druhým, kde vidíme, že to s člověkem není dobré. Jsem si jist, že kdyby v kterémkoli stoletím měli lidé zbrojní arsenál jako mají dnes, neváhali by ho použít. A klidně s modlitbou na rtech.

Je v pořádku, když okolo sebe vnímáme zlo v jakékoliv podobě, je správné, když ho nenecháme působit, ale neříkejme, že Evropa nebo svět je na vrcholu úpadku. Je pouze na vrcholu možností se zničit. Dnešní doba je alespoň méně pokrytecká, pokud Boha odmítá. Prostě jen přitakává realitě a my jako věřící s tím můžeme něco dělat.

Dokonce je dnešní Evropa v mnoha ohledech blíže ideálům Bible, než tomu bylo dříve! Třeba v rovnosti před zákonem, péči o staré a nemohoucí, důstojnosti života atd. Ani to není zdaleka dokonalé, ale veřejné popravy se nekonají, lidé se nenatahují na skřípec, máme svobodu vyjádřit svůj názor, můžeme volit, a to včetně žen, existuje vymahatelnost práva, právo na vzdělání, je zakázána dětská práce atd. Že je to normální? Pokud byste si představili dějiny jako poloúsečku (nevíme, kdy skončí), pak se jedná jen o velmi malý výsek dějin.

Tedy buďme vděční za to, v jaké době žijeme, a využijme možností, které se nabízejí k tomu, abychom přinášeli světlo evangelia. Nazývejme věci pravým jménem, ale dejme do svých interpretací méně apokalyptiky a více naděje...

David Novák (red. kráceno)

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 22. srpna 2024. Uzávěrka následujícího čísla: 5. září 2024. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošik. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01
Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošik, tel. 739 909 500 www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost
sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 26. 8. – 8. 9. 2024

26. 8.	Po	–	–	–	
27. 8.	Út				<i>Památka sv. Moniky</i>
		KA	18.00	za	†† Václava a Miloslavu Pechanovy a ostatní †† z rodů
28. 8.	St				<i>Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve</i>
		KA	08.00	za	† P. Josefa Toufara
29. 8.	Čt				<i>Památka Umučení svatého Jana Křtitele</i> <i>poutní slavnost</i>
		KK	18.00	za	zdraví a Boží požehnání pro rodinu Vladimíra Balušíka
30. 8.	Pá	KA	18.00	za	uzdravení vztahu v rodině a kmotřence
31. 8.	So	DD	13.30	za	farníky
		KA	18.00	za	uzdravení vztahu v rodině a kmotřence
<hr/>					
1. 9.	Ne				22. neděle v mezidobí
		KO	08.30	za	živé a †† z rodů a duše v očistci
<hr/>					
2. 9.	Po	–	–	–	
3. 9.	Út				<i>Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve</i>
		KA	18.00	za	† sestru Rozálii a dceru
4. 9.	St	KA	08.00	za	zdraví a Boží ochranu pro Jozefinu Cupanovou
5. 9.	Čt	KA	08.00	za	†† Štefánii a Viktora Haviarovy a jejich děti
6. 9.	Pá	KO	18.00	za	†† z rodu Kočvarových <i>od 16.30 v KO svátost smíření</i>
7. 9.	So	DD	13.30	za	farníky
		KA	18.00	za	† Jaroslava Prouska, rodiče a ostatní z rodů
<hr/>					
8. 9.	Ne				23. neděle v mezidobí
		KO	08.30	za	†† rodiče Jána a Marii Farkašovy a Ludvika a Jozefu Kaprírovy

Poutní kostel svatého Josefa v lokalitě Krásná (něm. Schumburg, počestněn Šumburk), což je jedna ze sedmi částí obce Pěnčín v okrese Jablonec nad Nisou, byl postaven jako barokní kaple roku 1756 péčí zdejšího známého a legendami opředeného doktora Jana Josefa Antonína Eleazara Kittla.

Roku 1761 byly v kostele vybudovány tzv. **Svaté schody**, v jejichž 28 stupních jsou uloženy relikvie osmi svatých, což dosvědčuje zdejší autentika, datovaná v Římě. Tyto schody jsou vzácnou symbolickou kopií schodiště, po kterém kráčel Ježíš k Ponciu Pilátovi.

Papež Klement XIII. udělil již r. 1750 zdejším poutníkům plnomocné odpustky. Každoročně se pak přicházelo velké množství poutníků, nejvíce pak 19. března na svátek svatého Josefa. Pouť v Krásné (zvaná šumburská pouť) byla vždy velmi slavná.

V letech 1773–1776 byla zednickým mistrem A. Theumerem ze Železného Brodu přistavěna věž a z kaple se stal kostel. V roce 1783 byl založen hřbitov. V 19. století byl kostel častěji upravován, ale hlavní úprava proběhla v roce 1892, kdy byla patrně přistavěna kruchta.

Nedaleko od kostela stojí barokní kaple nad studánkou, zřejmě z roku 1773. Vedle kostela se nachází barokní patrová budova fary. Ne-

daleko stojící morový sloup se sochami světců a sousoším Nejsvětější Trojice byl dle nápisu na podstavci vytvořen pražským sochařem Josefem Lederem a kameníkem Godefridem Lawaczem z podnětu Josefa Kittla roku 1772. V roce 1889 bylo obnoveno a vybaveno sochami Immaculaty a českých patronů. Místní socha sv. Josefa na dvou sloupech pochází ze 2. poloviny 18. století.

Kostel spadá do duchovní péče misionářů saletinů, kteří se společně s místním sdružením již více než 10 let intenzivně a systematicky věnují jeho obnově. V současné době probíhá sbírka na generální opravu Svatých schodů.

Pravidelné bohoslužby se v kostele konají každou neděli v 16.00 hodin. Krásná je ze Semil dobře dostupná a místo určité stojí za návštěvu.

ZEMŘEL ZDENĚK POLOLÁNÍK

12. srpna 2024 zemřel v nedožitých 89 letech hudební skladatel Zdeněk Pololáník. Odešel tak poslední tvůrce z oné pětky velkých osobností, které významně utvářely podobu naší kostelní hudby po liturgické reformě roku 1970 (P. Karel Bříza, P. Josef Olejník, Petr Eben, Bohuslav Korejs, Zdeněk Pololáník).

Pololáník absolvoval r. 1957 brněnskou konzervatoř a poté i JAMU (1957–1961). Již bě-

hem studia zaujal zcela mimořádným skladatelským talentem, spojujícím bohatou, velkorysou a osobitou hudební invenci s neobyčejně vyspělou a zralou kompoziční technikou i oslnivou instrumentací. Své skladatelské schopnosti třbil Pololáník také samostatným studiem nahrávek, analýzou partitur a zejména odvážným řešením originálních tvůrčích úkolů, které si sám stanovil. V 60. letech byl členem avantgardní brněnské skladatelské

„skupiny A“, vytvořil jednu z prvních elektro-nických skladeb v tehdejší Československu, ale přitom se nenechal omezovat žádnými konvencemi. Již v poměrně mladém věku se dočkal provedení svých skladeb v mnoha zemích světa (v celé Evropě včetně V. Británie a SSSR, v USA, Kanadě, Japonsku, Austrálii, Jihoafrické republice, na Novém Zélandě aj.), rozhlasových a gramofonových nahrávek i tištěných vydání svých děl u domácích i zahraničních vydavatelů. Ve výčtu interpretů Pololáníkových skladeb figuruje celá plejáda jmen vynikajících dirigentů a sólistů.

Skladatelská tvorba Zdeňka Pololáníka má tři výrazné oblasti: první je hudba koncertní a hudebně dramatická, druhá hudba duchovní a třetí hudba k filmům, činohrám, pro rozhlas a televizi. V té poslední oblasti se angažoval zejména z existenčních důvodů, neboť byl po celý život ve svobodném povolání.

Mimořádných spontánních úspěchů jeho hudby se dostalo v tehdejší Sovětské Svanu. Pololáník se stal dokonce neoficiálním prostředníkem mezi hudební avantgardou českou a sovětskou. Přesto o něm lze říci, že vždy dokázal neohroženě hájit svou samostatnou a mravně pevnou pozici a nebál se ani v těch nejhorších normalizačních letech psát duchovní díla a vykonávat funkci varhaníka a sbormistra v kostele v Ostrovačicích. Nikdy s režimem nekolaboroval a svou pevnou, křesťanskou vírou podloženou mravní autoritou byl i v těchto nelehkých do-

bách oporou pro své mnohé kolegy a známé.

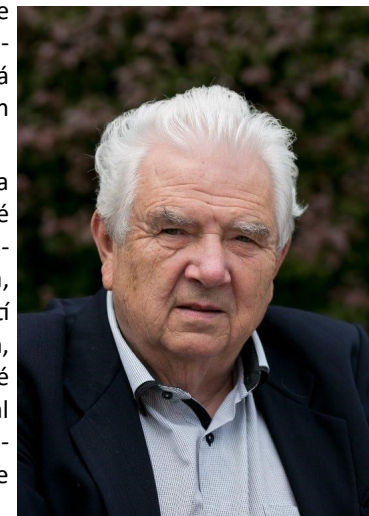
Jeho pevný nezištný charakter a nepodbízivost ho před ani po listopadu 1989 nenutily k honbě za kariérou, slávou a materiálními výhodami. Ačkoliv chvíli (1990–1994) působil i jako varhaník brněnské katedrály, zůstal až do své smrti ředitelem kůru a varhaníkem v Ostrovačicích u Brna, kde většinu života žil a nakonec i zemřel.

Ačkoliv Pololáníkovy skladby jsou často komplikované a neúplně snadné na interpretaci, číší z nich vždy základní poselství naděje a jasu, což je příčinou jejich obliby i u prostšího publika.

V kostelním kancionálu najdeme několik jeho písní (322 – Před tvou tvář; 410 – Aleluja, církev zpívá; 519 – Buďte bdělí; 813A – Velebí má duše Hospodina; 827 – Vyvolil si apoštol; 918 – Bože všemocný a vlídný; a mnoho dalších), ordinárium (505) a dále zejména žalmy, antifony a propria, kterých zhudebnil velké množství.

Rozloučení se Zdeňkem Pololáníkem proběhlo v úzkém kruhu v sobotu 17. srpna 2024 v „jeho“ kostele sv. Václava a sv. Jana Křtitele v Ostrovačicích. Pochován je na místním hřbitově.

Zádušní mši pro širokou veřejnost bude celebrovat brněnský biskup Pavel Konzbul v sobotu 21. září 2024 v 11.00 h v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla.

NAŠE DOBA NENÍ DEKADENTNÍ

Snad i díky pařížskému zahájení olympiády se více než kdykoliv dříve setkáváme

s povzdechem, že Evropa nenávratně směřuje ke svému konci, že dekadence dosáhla vrcho-